

در دنیایی زندگی می‌کنیم که رسانه‌ها نقش انکارنشدنی دارند و طبیعتاً این مساله نمی‌تواند بی‌تاثیر باشد ولی آقایی بعد از چند فیلم ابتدایی‌اش در سینما، شما یل خاصی را به خود گرفت و تا الان هم همان استایل را حفظ کرده و در گفت‌وگوهایش خواننده‌ام که گفته علاقه شخصی خودش هست و امیر آقایی واقعی این است. سر تراشیده و استایل‌های خاصی که شبیه مدل‌ها هست را از او می‌بینیم ولی طبیعتاً اگر بازیگری بخواهد صرفاً به این واسطه حضور داشته باشد، نقش بگیرد و ادامه حیات بدهد قطعاً در این سینما محو می‌شود

نقش دوم و مکمل خودش را تثبیت کند. وقتی کارنامه کاری او را مرور می‌کنیم متوجه می‌شویم که نقش‌های کاملاً متنوعی از کاراکترهای مختلف دارد و شاید این یکی از ویژگی‌های بارز او باشد که تقریباً همه جور تیپ را در سینما و تلویزیون ما بازی کرده‌است؛ از کاراکتر پلیس گرفته تا کاراکتر شهید چمران در مجموعه «راستش را بگو» و فیلم‌هایی مثل «سعادت آباد»، «بادیگارد» و... که مقداری متفاوت بوده‌اند. من فکر می‌کنم در «شنای پروانه» او به یک تعادلی رسیده و در عین اینکه بهترین بازیگر نقش مکمل است، بازی تاثیرگذاری را هم ارائه داده است. این نقش یک تیپ است که آقایی توانسته در این فیلم آن تیپ را مال خود کند. او بین ویژگی‌هایی که در بازی‌اش دیده‌ایم و کاراکتر وحید مرادی که نقشش را بازی می‌کند، تلفیقی به وجود آورده و این شخصیت را شناسنامه‌دار کرده‌است.

تبحر در درون‌ریزی و برون‌ریزی

با توجه به کارنامه کاری آقایی نکته قابل توجه در بازی او این است که نشان داده هم می‌تواند بازی درون‌نگرا ارائه دهد و هم می‌تواند بازی برون‌نگرا داشته باشد. وقتی روی مجموعه کارهای آقایی تأمل می‌کنیم سبک بازی‌اش معمولاً بازی درون‌نگرایی است که در لحظات و مواقعی برون‌نگرایی خاصی را از او شاهد هستیم؛ یعنی یک بازی کنترل شده با چند نقطه فوران احساسی که برون‌ریزی دارد. برای این مساله فیلم «سعادت آباد» مثال خیلی خوبی است. کاراکتری که خودش را در یک جمع تقریباً غریبه می‌داند و نمی‌تواند با آن آدم‌ها ارتباط برقرار کند. از ابتدا تا انتها یک بازی کاملاً کنترل شده و درونی را از آقایی

می‌بینیم ولی وقتی به آن راز پی می‌برد و متوجه می‌شود که همسرش بدون اطلاع او بچهایش را سقط کرده، با یک فوران احساسی مواجه می‌شویم و یک بازی برون‌نگرای فوق العاده قابل توجه را از او می‌بینیم. فکر می‌کنم بر پایه همان تیپ و شخصیتی که در فیلم «کوچه بی‌نام» داشت توانست کاراکترش در «حریم شخصی» را بازی کند و به نظر من این شخصیت در ادامه همان نقش کوتاه او در «کوچه بی‌نام» است.

شبه هیولا در «آزازاده» و «شنای پروانه»

همانطور که گفتیم آقایی از نظر من می‌توانست یک بازیگر ژانر باشد. یعنی یک کاراکتر بزن بهادر قهرمان که حتی به دلیل شما یل و استایلی که دارد می‌توانست یک تیپ کلیشه‌ای را در سینما داشته باشد. نمی‌توانیم قضاوت کنیم اما من از مصاحبه‌هایش می‌توانم این را برداشت کنم که خودش علاقه‌مند نبوده تا به این مسیر برود و بخواهد یک تیپ یا کاراکتری را مدام تکرار کند و نمی‌توان گفت که این بد است. ولی راجع به دو نقش اخیر که بازی کرده، از نظر من باید بین این دو تفاوت‌هایی را قائل شویم. «شنای پروانه» یک تیپ است، همانطور که خودش هم در نشست مطبوعاتی جشنواره فیلم فجر به این ماجرا اشاره کرد و گفت: من فقط خاطراتم در گذشته را مرور کردم، چون در آن محیط و با آن آدم‌ها زندگی کرده بودم. در ادامه گفت که نیمی از بچه‌های من مرده‌اند و نیمی دیگر زیر سایه حکم اعدام هستند. او در این فیلم با قدرت بازیگریش از

تیپی که همه کم و بیش با آن آشنا هستیم یک نقش کوتاه خلق کرده‌است. نقشی که در سریال «آزازاده» دارد به نسبت «شنای پروانه» کاراکتر پررنگ‌تری است و تم منفی و وجهه شرش نیز بیشتر است. حداقل در این پنج قسمتی که ما شاهد این مجموعه بوده‌ایم، شخصیتش اینطور بوده که شاید در ادامه سر نوشت دیگری پیدا کند. این نقش، نسبت به «شنای پروانه» تفاوت‌ها و پیچیدگی‌های بیشتری دارد و فکر می‌کنم که سرانجام این کار و بازی آقایی در این مجموعه، می‌تواند در ادامه مسیر بازیگری و نقش‌هایی که به او پیشنهاد می‌شود تاثیرگذار باشد. چون تقریباً برای اولین بار است که با این شما یل و با این صراحت چنین نقشی را در سینما و تلویزیون بازی می‌کند.

تاثیر استایل، مدینگ و رسانه

در دنیایی زندگی می‌کنیم که رسانه‌ها نقش انکارنشدنی دارند و طبیعتاً این مساله نمی‌تواند بی‌تاثیر باشد ولی آقایی بعد از چند فیلم ابتدایی‌اش در سینما، شما یل خاصی را به خود گرفت و تا الان هم همان استایل را حفظ کرده و در گفت‌وگوهایش خواننده‌ام که گفته علاقه شخصی خودش هست و امیر آقایی واقعی این است. سر تراشیده و استایل‌های خاصی که شبیه مدل‌ها هست را از او می‌بینیم ولی طبیعتاً اگر بازیگری بخواهد صرفاً به این واسطه حضور داشته باشد، نقش بگیرد و ادامه حیات بدهد قطعاً در این سینما محو می‌شود. ما در سال‌های دور بازیگری به نام دائیال عبادی داشتیم که